

Kanun Bilgileri

Kanun Numarası	5793
Başlığı	BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN
Kabul Tarihi	24/07/2008
Kabul Edildiği Birleşim	23.Dönem 2.Yasama Yılı 135.Birleşim
Cumhurbaşkanlığına Gidiş Tarihi	25/07/2008
Cumhurbaşkanlığından Geliş Tarihi	05/08/2008
Cumhurbaşkanınca Yapılan İşlem	Onay
Resmi Gazete Tarihi	06/08/2008
Resmi Gazete Numarası	26959
Diğer Bilgiler	Son Dönem Tasarı Bilgileri ve Komisyon Raporları

Kanun Tasarısı Bilgileri

Kanun Tasarısının Metni	
Dönemi ve Yasama Yılı	23/2
Esas Numarası	1/589
Başkanlığa Geliş Tarihi	08/05/2008
Tasarının Başlığı	Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı
Tasarının Özeti	Tasarı ile mali, adli ve idari bir kısım hususlarla ilgili olarak 24 kanun ve 2 KHK'de düzenlemeler yapılmaktadır.
Tasarının Son Durumu	KANUNLAŞTI

Komisyon Tipi	Adı	Giriş Tarihi	Çıkış Tarihi	Yapılan İşlem	Karar Tarihi
Tali Komisyon	Adalet Komisyonu	22/05/2008	10/07/2008	Raporunu Vermedi	
Tali Komisyon	Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu	22/05/2008	10/07/2008	Raporunu Vermedi	
Tali Komisyon	Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu	22/05/2008	10/07/2008	Raporunu Vermedi	
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe Komisyonu	22/05/2008	10/07/2008	Raporunu Verdi	03/07/2008

Esas Komisyon Raporu(Sirasayısı) 269

Kanun Numarası: 5793

AYRIŞIK OY

Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı "Torba Yasa" olarak isimlendirebileceğimiz, birbirleriyle ilgisi olmayan çeşitli kanunlarda değişiklik yapılmasını öngörmektedir. Bu açıdan Tasarının bir bütünlüğü yoktur.

Tasarının katılmadığımız düzenlemeleri şunlardır:

I. Tasarı Madde 3 - 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu Madde 51

Tasarının 3 üncü maddesi ile 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 51 inci maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları, değiştirilip, bir kısım okul taşınmazlarının satışının önü açılmaktadır.

Hedef şehir içinde arsası değerlendirilmiş okul arsalarının satılarak, Milli Eğitim Bakanlığına gelir sağlamaktır. Ancak bu uygulamanın toplumsal maliyeti getireceği kısa dönemli yararın çok üzerindedir:

•Bu tür bir uygulama topluma sosyal maliyet getirmektedir. Zira okulun satılması nedeniyle, daha uzağa taşınacak okullara gitmek için öğrenciler daha çok zaman, daha çok yol maliyetine katlanacaklardır. Bu bir sosyal maliyettir.

•Şehir trafiği artacak ve bundan diğer insanlar da zarar görecektir.

•Şehir merkezlerinde yapılaşmanın yoğunluğunun artmasına paralel olarak çevre ve trafik sorunu artacak, mevcut altyapı yetersiz kalacaktır.

•Eğitim sistemi aksayacak ve özellikle geçiş dönemlerinde eğitimde etkinlik azalacaktır.

•Ülkenin Eğitime verdiği değere ilişkin imaj zarar görecektir.

•Ayrıca bu düzenlemede yer alan gelir ve ödenek kaydı uygulaması 5018 sayılı Kanunun öngördüğü bütçe ilkelerine de aykırıdır. Anılan Kanunun 46 inci maddesine de istisna getirilmek suretiyle Hazine taşınmazlarının satışına yönelik bütün sınırlamalar kaldırılmaktadır.

II. Tasarı Madde 4 - 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu Madde 58

Tasarının 4 üncü maddesi ile bir kısım üniversite personelinin özlük hakları iyileştirilirken rektör, rektör yardımcıları, dekan ve dekan yardımcıları ile başhekim ve başhekim yardımcılarının döner sermayeden sağladıkları bir kısım haklarda (katkıda bulunulmaması halinde) geriye gidiş söz konusudur. Bunu doğru bulmuyoruz.

III. Tasarı Madde 7, 8, 9 - 2985 Sayılı Kanun Madde 4, 6 ve Ek Madde 1 (TOKİ ile ilgili düzenlemeler):

Tasarının 7 nci maddesi ile 2985 sayılı Toplu Konut Kanununun 4 üncü maddesinin birinci fıkrası değiştirilerek TOKİ'nin imar planı yetkisinin kapsamı genişletilmektedir. TOKİ'nin toplu konut alanları ile gecekondü dönüşüm alanları dışında mülkiyeti TOKİ'ye ait taşınmazlarda da imar planı yetkisine sahip olması doğru değildir.

Tasarının 8 inci maddesi ile de 2985 sayılı Kanunun 6 ncı maddesine fıkra eklenerek, gayrimenkul satış sözleşmelerinde resmi şekil şartı kaldırılmaktadır.

Ayrıca Tasarının 9 uncu maddesi ile 2985 sayılı Toplu Konut Kanununun Ek 1 inci maddesine eklenen (m) fıkrası "Bakanlıkların talebi ve bağlı bulunduğu Bakanın onayı

halinde talep konusu proje uygulamaları yapmak veya yaptırmak” şeklindedir. Bu görev TOKİ’yi ana görevinden uzaklaştırmaktadır. Bununla TOKİ bakanlıkların inşaat işlerini yapan bir birime dönüştürülmektedir.

Bu değişiklikler, TOKİ’yi devlet içinde ve piyasada daha da ayrıcalıklı bir kurum haline getirmektedir.

Oysaki 2985 sayılı Toplu Konut Kanununun 3 üncü maddesi,

“Toplu Konut İdaresinin kaynakları aşağıdaki amaçlar için kullanılır:

a)Ferdî ve toplu konut kredisi verilmesi, köy mimarisinin geliştirilmesine, gecekonduların dönüştürülmesine, tarihi doku ve yöresel mimarinin korunup, yenilenmesine yönelik projelere kredi verilmesi ve kredilerde faiz sübvansiyonu yapılması.

b)Toplu konut alanlarına arsa temin edilmesi.

c)Araştırma, turizm alt yapıları, konut alt yapıları, okul, karakol, ibadethane, sağlık tesisleri, spor tesisleri, postane, çocuk parkları, benzeri tesisler ve konut sektörü sanayiini teşvik için yatırım ve işletme kredisi verilmesi.

d)İş ve istihdam yaratmak üzere esnaf ve sanatkârlara ait işyerleri ve küçük sanayi teşebbüslerinin kredi yoluyla desteklenmesi.

e)Afet mahallerinde konut yapımının teşvik ve desteklenmesi.

İdare kaynaklarının kullanımına ilişkin usul ve esaslar Bakanlar Kurulunca yürürlüğe konulacak yönetmelikle tespit edilir.”

şeklindedir.

Buna göre TOKİ esas olarak toplu konut, afet konutları gibi sosyal yanı daha önde olan projelerle görevlidir. Esasen kurumun adında “Toplu Konut” kavramının yer alması bundan dolayıdır. Uygulamada ise TOKİ daha çok yaptığı lüks konutlar ile ön plana çıkmaktadır.

TOKİ’nin kamu arsalarını kullanması, imar planı yapma yetkisinin olması, vergi ve harçtan muaf olması, özel sektöre karşı tekeli bir yapı kazanmasına neden olmuş, bu durum inşaat sektöründe haksız rekabet ortamının oluşmasına yol açmıştır. Sosyal amaçlı projeleri nedeniyle TOKİ desteklenmelidir. Ancak sosyal amaçlı olmayan projeler nedeniyle üstelik haksız rekabete yol açacak şekilde bir destek politikası doğru değildir.

Tasarının yasalaşması ile kurumun kuruluş felsefesi dışında da görev ifa etmesi ve inşaat sektöründe tekel durumuna gelmesi teşvik edilmiş olmaktadır.

IV. Tasarının Madde 15 - 3194 sayılı İmar Kanunu Ek Madde 3

Tasarının 15 inci maddesi ile 3194 sayılı İmar Kanunu’nun Ek 3 üncü Maddesi değiştirilmektedir.

Bu değişikliklerle, Özelleştirme İdaresinin imar planı yapma konusundaki yetkisinin sınırları genişletilmektedir.

Düzenleme ile 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu’nun 13 üncü maddesinin bazı hükümleri uygulanmaz hale getirilmektedir. Bu yetki milli eğitime tahsisli taşınmazlar ile TCDD’nin taşınmazlarından Özelleştirme İdaresine devredilerek bu idarece satılacak olanların imar planlarının gerektiğinde Özelleştirme İdaresince yapılabileceği yönündeki düzenlemeler dikkate alındığında son derece sakıncalı olacaktır.

Özelleştirme idaresine imar planı yapma yetkisi vermek, devlet içinde yetki ve sorumluluk anarşisi ve yetki çatışması ortaya çıkaracaktır.

•İmar planlarının şehirleşme, halkın ihtiyaçları, çevre gibi sorunlar dikkate alınarak yapılması gerekir. Diğer imar planları ile koordineli olması gerekir. Her kurum kendi imar planını yaparsa, imar anarşisi olur.

•Hükümet, bu gibi yasa tasarıları ile sürekli olarak Devleti zayıflatmaktadır. Önceliği Vergi almaya ve kayıt dışılığı ortadan kaldırmaya değil kamu mallarını her ne pahasına olursa olsun satmaya veriyor.

•İmar planı yapılması sürecinde Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Kurulları'nı ve koruma amaçlı imar planlarını devre dışı bırakmak, ülkenin kültür varlıklarını ortadan kaldıracaktır. Bu durum gelecek nesillere karşı suç işlemek anlamına gelmektedir.

V. Tasarı Madde 25 - 3797 sayılı Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Ek Madde 3 (Özörlölerin Eğitimi)

Tasarının 25 inci maddesi ile 3797 sayılı Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki Kanunun Ek 3 üncü maddesinin değiştirilmesi öngörülmektedir.

MEB müfettişlerinin yapmış olduğu incelemeler sonucunda, özörlölere yönelik olarak özel eğitim kurumlarına eğitim amacıyla aktarılan kaynağın önemli bir kısmının aileler ve özel eğitim kurumları arasında yapılan anlaşmalar sonucunda ihlal edildiği ve hedeflenen eğitim hizmetinin kalite yanında erişim olarak da sunulmadığı tespit edilmiştir. Yine yapılan ödemelerde birçok usulsüzlük konusu da tespit edilmiştir. Aşağıda bu konuya ilişkin olarak çeşitli gazetelerde çıkan haber yer almaktadır.

"Milli Eğitim Bakanlığı müfettişlerinin 81 ilde başlatılan "özel eğitim ve rehberlik merkezle-ri"nin denetiminden vurgun çıktı. Türkiye genelinde 1677 özel eğitim ve rehabilitasyon merkezi bulunuyor. Bu merkezlere giden kursiyer sayısı da 190 bine ulaştı. Bakanlık, bu merkezlere, kursiyer başına 12 ay üzerinden ayda 406 YTL olmak üzere yılda yaklaşık 70 milyon YTL ödüyor.

Devletin, özörlö öğrenciler için verdiği yardımdan haksız şekilde yararlananlar bulunduğu ihbarları üzerine Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik, tüm merkezlerin denetimden geçirilmesini istedi. Müfettişler, birçok ilde Milli Eğitim Müdürlüğü mensuplarının eş ve çocukları adına rehabilitasyon merkezi açtıklarını, sağlıklı öğrenciler hakkında "özörlö" olduğuna ilişkin rapor düzenlendiğini, kursiyerlerin birden çok merkezde kaydının bulunduğunu belirlediler.

Haksız elde edilen kazancın bir bölümünün ailelere verildiği de tespit edildi. Ortaya çıkarılan usulsüzlük sonrasında sadece bir ildeki yıllık ödeme 4 milyon 200 YTL'den 3 milyon 100 bin YTL'ye indirildi. Yetkililer, ortaya çıkarılan usulsüzlüğün 30 milyon YTL'yi geçeceğini bildirdiler." 24.5.2008 (Çeşitli Gazeteler)

Tasarı ile yapılan düzenlemenin haksız kazanç sağlanmasına engel olma amacı ile yapıldığı ifade edilmiş olsa da düzenleme sadece cezayı artırıcı bir nitelik taşıdığı için eksik kalmaktadır. Bu durum aslında adı geçen bakanlığın gözetim ve denetim yükümlülüğünü gerek merkez gerekse taşra birimleriyle yeterince yerine getiremediğini göstermektedir.

Yapılması gereken sadece bürokrasiyi artırarak veya özellikle korkutarak denetim sürecinde etkinliğinin sağlanması değildir. Denetim açısından olması gereken mevcut idari süreçlerle kontrol ve denetim süreçlerinin fonksiyonel çalışmasını sağlamaktır. Bu da amaca uygun bir yapının kurulması ile mümkündür.

Maddede yer alan "Toplam eğitim süreleriyle sınırlı" ibaresi, özürlü eğitimini süre açısından sınırlamak amacıyla tasarıya konulmuştur. Oysa özürlü bireylerle ilgili konu sadece eğitimle sınırlı değildir. Eğitimin bilimsel olarak ortaya konabilecek belirli süreleri olabilir. Dolayısıyla bu anlamda eğitim süresine ilişkin olarak belirli sınırlar getirilmesi gerektiği düşünülebilir. Ancak özürlü bireylerin zamanlarını geçirecekleri bir sosyal ortama da ihtiyaçları vardır. Devlete düşen görev özörlölere eğitim vermek yanında bu sosyal ortamı da sağlamaktır. Bu husus Devlete bir görev olarak verilmelidir. Tasarı eğitim sürelerini kısıtlarken özörlö vatandaşlarımızın bu ihtiyacını yok saymaktadır. Madde bu açıdan son derece eksiktir.

VI. Tasarı Madde 26, 29, 43 - 4046 Sayılı Kanun Geçici Madde 24, 4706 Sayılı Kanun Geçici Madde 10, 5335 Sayılı Kanun Madde 32, (Bazı taşınmazların satış gelirlerinin bütçeye gelir ve ödenek kaydına yönelik düzenlemeler)

Tasarının 26 ncı maddesi ile TCDD limanlarından elde edilen gelirler ile bundan sonra elde edilecek gelirlerin bütçenin B cetveline gelir kaydedilmesi ve yine bir kısmının gelir kaydedilmesi suretiyle harcamaya dönüştürülmesi öngörülmektedir.

Bu uygulamanın iki sonucu bulunmaktadır:

a. Geçmişten farklı olarak özelleştirme niteliğinde olan bu gelirin harcamaya dönüşmesi Hazine'nin borçlanma dışı kaynağının azalması anlamına gelmektedir. Bu ise Hazine'nin borçlarını ödemekte kullanacağı kaynağın azalması ve geçmişten daha fazla borçlanması dolayısıyla Borç Çevirme Rasyosunun artması anlamına gelmektedir.

b. İkinci nokta ise elde edilen gelirin yüzde 60'ının Karayolu Genel Müdürlüğü bünyesinde yürütölen yatırım işlerine, kalan yüzde 40'ının ise demiryolu işlerine aktarılmasıdır. Kaynağın önemli ölçüde karayolu ulaştırmasına kaydırılması yapılan politika tercihinin öncelikle ne tür bir ulaşım stratejisine veya plan program önceliğine dayandığını açıklanmasını gerektirmektedir. Burada ödenemeyen karayolu müteahhitlerinin alacaklarının temizlenmesinin de amaçlandığı anlaşılmaktadır.

Tasarının 29 uncu maddesi ile 4706 sayılı Kanuna Geçici Madde 10 eklenmektedir. Madde ile Karayollarının ve DSİ'nin taşınmazların satılması sağlanıyor ve satıştan elde edilen gelirler bu kurumlara tahsis ediliyor.

Tasarının 43 üncü maddesi ile 5335 sayılı Yasanın 32 maddesinin birinci fıkrasında değişiklik yapılarak, TCDD mülkiyetindeki taşınmazların satılarak, gelirin aynı kurum tarafından kullanılması öngörülmektedir.

Yukarıda belirtilen 26, 29 ve 43 maddeler birlikte değerlendirilirse,

•Bu tür bir yaklaşım bir nevi fon oluşturmaktır. Özel Fonlar mali disiplini bozmaktadır. Türkiye bunu zar-zor tasfiye ettiği eski fon yaşamından bilmektedir.

•Belirli gelirlerin belirli giderlere tahsis edilmesi, kaynakların etkin kullanılmasını engellemektedir. Zira bu kaynaklar bütçe içinde daha etkin, sosyal faydası daha yüksek ve daha verimli alanlara tahsis edilebilir. Eğer TCDD yatırımları daha etkin yatırımlar ise, zaten bütçeden mevcut kaynakların bir kısmı bu alana ayrılacaktır.

• Her kamu kurumu kendi malını satıp - kendi kullanırsa bu durum aynı zamanda merkezi devletin zayıflamasına yol açar.

Düzenleme bu şekliyle 5018 sayılı Kanunun Bütçe İlkeleri'ni düzenleyen 13 üncü maddesindeki "belirli gelirlerin belirli giderlere tahsis edilmemesi esastır" şeklindeki ilkeye aykırıdır.

VII. Tasarı Madde 29 - 4706 Sayılı Kanun Geçici Madde 9 (Hazine mülkiyetindeki taşınmazların bedelsiz olarak DHMİ'ne devri)

Buradaki temel eleştiri konusu Hazine mülkiyetindeki taşınmazların bedelsiz olarak DHMİ'ne devridir. DHMİ bir KİT'tir ve Hazine'yle çeşitli ekonomik ilişkileri bulunmaktadır. İktisadi alanda ticari esaslara göre faaliyet gösteren bir kuruluşa Hazine arazilerinin bedelsiz devri doğru değildir. Sonuçta DHMİ bu arazilerin üzerine kurulduğu havaalanlarının işletilmesinden ciddi düzeyde gelir elde etmektedir. DHMİ'nin hisselerinin Hazine'ye ait olması söz konusu taşınmazların bedelsiz devrini gerektirmez.

VIII. Tasarı Madde 28 - 4706 Sayılı Kanun Ek Madde 2 (Hazine mülkiyetindeki taşınmazlar)

Madde ile 4706 sayılı Kanuna eklenen Ek 2 nci Madde ile Hazineye ait taşınmazlar üzerinde tarım ve hayvancılık ile sanayi ve tersane yatırımı yapılmak amacıyla tesis edilen irtifak hakları nedeniyle hasılatın binde 1 oranında pay alınması yönünde yapılan düzenleme küresel rekabet ortamı ve tarım sektörünün yaşadığı sorunlar nedeniyle uygun olarak değerlendirilmemektedir.

IX. Tasarı Madde 30, 31, 38 - 5018 Sayılı Kamu Mali Yönetim Kontrol Kanunu Madde 9, 10, Geçici Madde 11

Tasarının 30 uncu maddesiyle 5018 sayılı Kamu Mali Yönetim ve Kontrol Kanununun 9 uncu maddesine bir fıkra eklenmektedir. 9 uncu maddeye performans programının eklenmesi oldukça geç kalmış doğru bir düzenlemedir. Burada önemli olan bundan sonrasıdır. 5018 sayılı Kanunun 9 uncu maddesi açık bir şekilde kuruluşların bütçelerini Performans esasına göre hazırlayacakları hükmünü getirmektedir. Bu kapsamda DPT stratejik planla ilgili süreçleri çıkardığı yönetmelikle tanımlamış ve 2009 son yıl olmak üzere bir takvime bağlamıştır. Sorun bu konuya yönelik olarak özellikle son iki yıldır somut bir adım atılmamış olmasındadır. Kılavuz kitap da dahil olmak üzere yapılan çalışmalar somut metinlere ve adımlara dönüşmemiştir. Maliye Bakanlığının öncelikle 5018 sayılı Kanunun getirdiği performans esaslı bütçe uygulamasını (program bütçe ile performans bütçenin bir karışımı olarak görünen) içselleştirmesi gerekmektedir. Kurumların 2004 yılından beri hazırladığı bütçeler bir bütçe kod sistemi olan analitik bütçeye göre hazırlanarak parlamentoya sunulmaktadır. Halbuki bütçelerin esas olarak amaç, hedef, faaliyet ve projeleri gösteren ve bunların izlenmesine değerlendirilmesine olanak tanıyan performans hedef ve göstergeleriyle sunulmaları gerekmektedir.

Tasarının 31 inci ile 5018 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin ikinci fıkrası "Bakanlar, kamu kaynaklarının kullanılmasında etkili, ekonomik ve verimli kullanılması ile hukuki ve mali konularda Başbakan ve Türkiye Büyük Millet Meclisine karşı sorumludur" şeklinde değiştirilerek bakanların Başbakan ve Türkiye Büyük Millet Meclisine karşı olan sorumluluklarına mali ve hukuki konular da dahil edilmiştir.

Anayasanın 112. maddesinde, "Her bakan, Başbakan karşı sorumlu olup ayrıca kendi yetkisi içindeki işlerden ve emri altındakilerin eylem ve işlemlerinden de sorumludur" denilmiştir.

Bu nedenle Bakanlar, genel hükümler gereğince şahsen Devlete karşı mali ve hukuki sorumluluğa tabi tutulurlar.

“Hesap Verme Sorumluluğu” ile “mali ve hukuki sorumluluk” arasındaki sınırlar belirlenmeden böyle bir değişiklik yapılması halinde bakanların şahsen Devlete karşı olan mali ve hukuki sorumluluklarında belirsizliğe yol açılabilecektir.

Tasarının 38 inci maddesiyle de 5018 sayılı Kanunun Geçici 11 inci maddesinde değişiklik öngörülmektedir.

5018 sayılı Kanun yürürlüğe girdiği zaman 2 yıllık bir geçiş dönemi sonunda bu kurumların tasfiye edileceği düzenlenmiş, daha sonra 5436 sayılı kanunla yapılan değişiklikle 31.12.2007 tarihine kadar yeniden yapılandırılacağı hükmü getirilmiştir. Getirilen bu yeni düzenleme ile bu tarih 31.12.2010 tarihine uzatılmıştır. Bunun son olması Yasada öngörülen tarihlerin gelecekte 31.12.2010 tarihinden daha da ileriye gidecek şekilde uzatılmaması gerekir.

X. Tasarı Madde 43 - 5335 Sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Madde 32

Tasarının 43 üncü maddesi 5335 sayılı Kanunun 32 nci maddesinde değişiklikler öngörmektedir. TCDD'nin taşınmazlarının imar planlarının yapılmasına ilişkin yetkiler 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 4 üncü maddesi hükmü karşısında Anayasa'ya aykırıdır.

233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kararnamenin “Teşebbüsün Nitelikleri” başlıklı 4 üncü maddesinde, “Teşebbüsler, bu Kanun Hükmünde Kararname ile saklı tutulan hususlar dışında özel hukuk hükümlerine tabidir,” denilmektedir. Buna göre özel hukuk hükümlerine tabi bir kurumun taşınmazları için özel bir imar planı süreci getirilmektedir. Böyle bir süreç imar planlarının bütünlüğünü de bozacağı gibi yukarıda belirttiğimiz gibi Anayasa'ya da aykırıdır.

M. Akif Hamzaçebi
Trabzon

Faik Öztrak
Tekirdağ

Ferit Mevlüt Aslanoğlu
Malatya